

Amatorii

Ia fresca vie și de largi dimensiuni a mișcării noastre teatrale, activitatea formațiilor de artiști amatori din sate și din orașe ocupă — și trebuie să ocupe — un loc din ce în ce mai important. Ne aflăm, la data când imprimăm această ediție a revistei noastre, în faza inițială a marelui concurs al amatoriilor, organizat, pe suprafața întregii țări, întru întâmpinarea celei de a XXX-a aniversări a eliberării patriei și Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român.

Subliniem, de la început, aria vastă a inițiativei. Își unesc eforturile pentru stimularea mișcării artistice de amatori instituții eficiente și prestigioase, cum sînt Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Comitetul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliul Politic Superior al Armatei și alte organizații interesate în acest domeniu. Atenția presei și a radio-televiziunii este, de asemenea, concentrată asupra acestui concurs care promite să capete, pe drept cuvînt, proporții de eveniment artistic național.

Formațiile teatrale și muzical-coregrafice din România socialistă, prezente în aproape unanimitatea satelor și orașelor, numără, azi, sute de mii de artiști amatori din rîndurile muncitorilor, tîranilor, intelectualilor, ostașilor; spectacolele date de aceste formații în casele de cultură, cluburi, cămine culturale, case ale armatei, în întreprinderi și unități agricole reunes milioane de spectatori de toate vîrstele, cu pregătire intelectuală foarte variată și — în general — nu numai cu gust, dar și cu dragoste profundă, cu pasiune, pentru formele artistice în care le este prezentată propria lor muncă și viață.

S-a remarcat, în nenumărate împrejurări, că reprezentațiile date de formațiile de amatori sînt mai aplaudate, mai călduros primite, atunci cînd ele promovează teatrul cu temă politică, patriotică, revoluționară. Obțin succese trainice, găsesc ecou în sufletele milioaneilor de spectatori piesele de teatru, dansurile, cîntecele în care oamenii regăsesc trăsăturile specifice ale artei militante și ale creației artistice populare, tradiționale, exprimate, cu bun gust artistic și autenticitate, în spectacole a căror temă este viața și societatea contemporană.

Formațiile artistice de amatori polarizează, fără greș, adeviziunea spontană și caldă a marelui lor public, dacă, în permanență, au în atenția lor, de la constituirea repertoriului pînă la punerea în scenă și interpretare, misiunea educativă a teatrului. Însăși ideea pe care este edificată mișcarea artistică de masă și — implicit — actualul concurs ce atrage atenția țării întregi, este de a se amplifica și aprofunda contribuția creatorilor și interpreților de artă la educarea maselor în spiritul dragostei față de patrie, partid și popor. Ei trebuie să pună, mereu, în lumină atitudinea avîntată față de muncă și de îndatoririle sociale, să contribuie, de asemenea, prin opera lor, la cimentarea prieteniei și unității dintre oamenii muncii români și cei ce aparțin naționalităților conlocuitoare.

De aceeași însemnătate este comandamentul ca mișcarea artistică de amatori să promoveze, cu eficiență, cu aderență directă la realitate, principiile de etică și de echitate socialistă, să mobilizeze masele pentru realizarea sarcinilor social-politice și economice în condiții optime, inclusiv parametrii actualului cincinal, atât de strîns legat de bunăstarea și prosperitatea poporului.

Pentru obținerea acestor rezultate în activitatea lor practică, în relația nemijlocită cu publicul spectator, artiștii amatori au datoria, deosebit de frumoasă, de a se preocupa, în permanență, de ținuta lor artistică, de a munci — acesta este termenul! — cu dăruire, cu consecvență pentru arta de care s-au îndrăgostiți. Calitatea de amator nu înseamnă, ba dimpotrivă, exclude superficialitatea și cabotinismul. Exemplul cel mai sănătos și stimulator îl dau marii artiști profesioniști. Ei pun în serviciul expresiei artistice nu numai talentul lor, dar și o foarte mare, impresionantă, cantitate de muncă și de experiență acumulată cu atenție, prin studiu, în repetiții oboseitoare, sub ochii și bagheta regizorilor și dirijorilor, cu o disciplină admirabilă, cheie și secret al celor mai frumoase succese.

Indiferent în fața cui vine, pe ce anume scenă joacă, dansează, cîntă sau recită, artistul-amator este artist în sensul deplin al cuvîntului, așa după cum publicul cel așteaptă și privește este o fracțiune socială autentică, o celulă vie, sensibilă, receptivă, aceeași, în principiu, fie la o reprezentație a dramei clasice, fie la interpretarea unei scenete vesele din viața cotidiană. Multitudinea de teatre, de spectacole, de concerte, numărul mare de artiști amatori care dau noi dimensiuni artei scenice și creațiilor majore ale artiștilor profesioniști, fuzionează într-un singur țel: înălțarea vieții spirituale a poporului. Toată viața artistică a unei țări este, de fapt, un sistem de vase comunicante. Nivelul real nu-l pot da numai spectacolele cutărui teatru profesionist, oricît de bine ar fi el ancorat în realitatea socială și în gustul publicului, ci ansamblul activității artistice, pîuă la cel mai tînăr și — în aparență — cel mai modest grup de artiști amatori, de pe o scenă improvizată, dacă aceștia muncesc pasionat, cu simț artistic și critic, pentru spectacolul lor.

În momentul cînd pornesc la drum, pentru un nou și important concurs național, formațiile artistice de amatori trebuie ajutate, sprijinite, îndrumate, cu toate eforturile binevoitoare, de către forurile tutelare ca și de fiecare din noi — în măsură s-o faceă. Formațiile artistice au nevoie de creații adecvate, de texte dramatice scurte și expresive, realiste, exemplare, șlefuite cu artă autentică, apte să-și găsească locul oriunde și oricînd, pe scenele din uzine, de pe ogoare, din cluburi sau săli anume construite. Piese, cîntecele, partiturile orchestrale, indicațiile regizorale trebuie să țină seama de condițiile practice la care se supun formațiile de amatori, care nu trebuie să se rătăcească în complicații tehnice absurde, nici să recurgă la simplificări grosolane. Experiințele bune, reușite, în această ordine de idei trebuie grabnic recenzate și popularizate, prin toate mijloacele. Corespondenții voluntari, toți oamenii cu simț critic și pricepere artistică, au deschise, în acest scop, paginile noastre. Vom deschide larg aceste pagini pentru stimularea creațiilor de teatru politic scurt, de comedii populare și texte pentru recitaluri de amatori, vom publica lucrările cele mai izbutite. Sîntem încredințați că oamenii de teatru cu experiență nu vor întîrzia să scrie caiete de regie, note de spectacol, indicații ușor de realizat, atât în vederea reprezentațiilor ce au început, în parte, cît mai ales a celor ce se pregătesc, în ansamblu, pentru marea sărbătoare a formațiilor de amatori, închinată mindrului An al 30-lea.

